

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

květen 2006

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Neděle 9:30

Bohoslužby

první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží; třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Úterý 17:00 - 19:00

Dorost

Úterý 18:30 - 21:00

Mládež

Středa 18:00 - 19:30

Biblická hodina

Čtvrtek 18:30 - 20:15

Odrost

úřední hodiny faráře

Lud'ka Rejchrt

pondělí a pátek 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Verš na květen:

Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. *Skutky 2,42*

Zdroj: <http://www.dulos.cz/cz/jb/hesla/>

Tiráž

BRÁNA

XII. ročník, číslo 5 - květen 2006

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Řičan

Grafická úprava: Jakub Čierný

Príspevky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu

mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Na titulní straně je brána do National Forest Park v Číně (*v papírové verzi - poznámka redakce internetové verze*)

[Převod do HTML: [Michal Mazný](#) .]

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangnet.cz>

branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

ZAMYŠLENÍ

Co s Duchem svatým?

Byly velikonoce, budou letnice. Vzpomenu-li si na své dětství, tak máloco mi bylo v křesťanství tak nejasné, jako učení o Duchu Svatém. Nechci tvrdit, že dnes tomu rozumím, ale už se nebojím o tom přemýšlet, a občas i mluvit, či psát.

Písmo rozeznává stav "být plný Ducha". Tak se mluví o prvních sedmi jáhnech, zvláště o Štěpánovi. V epistolet Galatským se říká jasně "Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše tělo."

Mnohokrát můžeme vidět a slyšet, že lidé, kteří se církvi vyhýbají, se velice pozitivně vyjadřují o Ježíši. Myslím, že přes všechny příkopy, které si dílem vyhloubili sami, dílem je vyhloubily církve, rozpoznávají jeho duchovní rozměr. Člověk, který je plný Ducha, totiž vítězí nad svými slabostmi, a z jeho chování vyzařuje zvláštní nebojácnost. Lidé mocní, kteří si bývají velice jisti sami sebou, to často rychle odhadnou a znejistí je to. Sem patří Pilát Pontský, sem můžeme zařadit jistě i Heroda Antipu, vraha Jana Křtitele, i krále Heroda Agrippu, který vyšetřoval apoštola Pavla. Popularita Matky Terezy i Jana Pavla II. má co dělat s jejich duchovností. Vážilo si jich obrovské množství lidí, třebaže z nichž značná část s jejich názory nesouhlasila.

Duch Svatý je nerozlučně spjat se svobodou. Nesmíme na to zapomínat, když čteme, že Bůh posílá Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, abychom již nebyli otroky (4. kap. Gal.). Naději oslovit druhé má ta církev, ten sbor, která se nezříká své duchovní podstaty, který s Duchem Svatým počítá, ale nedělá si nárok na jeho kontrolu.

Na Duchu Svatém je zvláštní to, že my jsme jeho cílovými adresáty. Není někým, koho můžeme mít, kým můžeme disponovat a podřizovat svým plánům, ale je to někdo, kdo naplňuje. Duch Svatý se nedá zapráhnout do řešení problémů, které my považujeme za důležité, ať už se týkají hladu, nemoci, znevýhodněných menšin, nebo čehokoliv jiného.

Co to ale znamená být plný Ducha? O tom panují v církvi nejrůznější představy. To by samo o sobě nemusel být problém, vždyť Duch vane, kam chce. Problém bývá v tom, že různice v učení o Duchu svatém mají za následek, že se křesťané často bojí o něm přemýšlet, a hlavně se na něj spolehnout. Přitom je to ústřední bod křesťanské zvěsti. Jsme ujisti, že je zde Přímluvce, který ukazuje k Ježíši, který dosvědčuje, že vládce tohoto světa byl již odsouzen, který nám dává zvítězit nad našimi žádostmi, který utěšuje, který přináší dobré ovoce. Je to někdo, komu se můžeme otevřít, a podle koho si můžeme zařídit svůj život. Vlastně všichni dobře víme, co to je žít podle Ducha a žít podle těla.

Aleš Drápal

STARŠOVSTVO

Zápis z květnové schůze staršovstva

Ve vzdělávací části přečetl bratr farář úryvky z knihy " Joseph Ratzinger: O víře dnes - Rozhovor s Vittorioem Messorim." - Jak bible mluví ke křesťanům a působí v církvi.

1) Pracovní část se týkala hlavně opravy střechy kostela. Na schůzi se dostavil dodavatel, pan Palma, který informoval o postupu práce, vysvětlil účtované položky a proč musel být zvýšen rozpočet. Původní nabídka byla na plochou střechu kostela. V současné době chybí i krytina na apsidě. Původní částka Kč 120.000 se zvyšuje o Kč 87.045 za materiál a práce spojené s opravou apsidy.

Po prohlídce opravené části střechy staršovstvo odsouhlasilo zaplacení faktury za vykonané práce a zálohy na opravu apsidy. Do konce týdne sdělí panu Palmovi, jaký materiál má být použit na opravu apsidy.

2) Staršovstvo rozhodlo, že 21.5. bude vyhlášena déletrvající mimořádná sbírka na opravu střechy kostela. Dary na tento účel bude možno skládat v kanceláři na zvláštní sběrací arch.

3) Zd. Kučerová přečetla pokladní zprávu za březen - zpráva schválena.

4) Náš sbor se připojí k podpisové akci občanů Braníka, upozorňující na zvýšenou trestnou činnost v Braníku, zvláště bezdomovců soustředěných kolem sběrný surovin.

R. Černá

POZVÁNKA

Koncert

Připomínáme další z řady úterních koncertů s výkladem, pořádaných Mezinárodní společností A. Dvořáka v kostele ČCE Praha - Vinohrady

6. června 2006 od 14,30 hod.
hraje Radoslav Kvapil - klavír

A. Dvořák: Z cyklu Poetické nálady op. 85
Franz Liszt: Balada č. 2
Chopin - Liszt: Přání, Bacchanale

ZAMYŠLENÍ 2

Jsem vděčný?

- za partnera, který noc co noc zmačká přikrývky, protože není venku s někým jiným
- za daně, které musím platit, protože to znamená, že mám stále zaměstnání
- za nepořádek, který musím uklízet po oslavě, protože to znamená, že jsem obklopený přáteli
- za šaty, které jsou mi trochu těsné, protože to znamená, že mám dostatek jídla
- za trávník, který je třeba kosit, okna, která je třeba umývat a okapy, které je třeba opravovat, protože to znamená, že bydlím ve svém domě
- za všechny stížnosti na ty, kdo jsou u moci, protože to znamená, že máme svobodu projevu
- za volné parkovací místo, které je až na konci parkoviště, protože to znamená, že mohu chodit a že jsem obdařený i dopravním prostředkem
- za kupu prádla na žehlení, protože to znamená, že mám co nosit
- za únavu a bolavé svaly, protože to znamená, že jsem byl schopný pracovat
- za otravný budík, který musím ráno vypnout, protože to znamená, že jsem ještě naživu

(z moudrostí, které kolují)

POZVÁNKA 2

Pozvánka na výstavu obrazů Jiřiny Adamcové

Zveme na výstavu obrazů

Jiřiny Adamcové
Píseň písní - Žalmy

v **Galerii Vyšehrad**
(nad Libušinou lázní)

Výstava je otevřena denně
od 9,30 do 18,00 hodin
a potrvá do 4. června 2006

VZPOMÍNKA NA VELIKONOČNÍ TÝDEN

Večer hudby a slova

Ve středu před Velikonočními svátky jsme se (rozuměj: pravidelní účastníci biblických hodin a ještě několik dalších členů sboru a hostů odjinud) sešli v kostelních lavicích a stali se tak účastníky mimořádně krásného večera. Branický pěvecký sbor zazpíval osm písní, které oddělovaly jednotlivé oddíly mluveného slova. Bratr farář pro každou část vybral vždy jednu kapitolu z knihy Život bez všedních dnů od Wilhelma Busche a jedno velikonoční biblické čtení.

Kapitola "Volné místo" z knihy Život bez všedních dnů:

"Když už jste jednou v Lübecku", řekl můj hostitel, "pak byste se měl určitě podívat na proslulý oltářní obraz Hanse Memlinga."

Uvažoval jsem: "Hans Memling...15. století..." A pak jsem si vzpomněl: "Správně, ten obdivuhodně krásný obraz ukřižování jsem už před léty viděl. Ale - což se zachoval? Visel přece ve velkém Mariině kostele. A ten do základů vyhořel!"

"Ano, to je neobvyklý příběh," řekl můj hostitel. "Ve velikonočním týdnu 1942 se město stalo cílem strašného leteckého útoku. Všude hořelo, plameny šlehající nad nádherným Mariiným kostelem, plápolaly jako obrovská pochodeň nad všemi ostatními požáry."

Nějaký neznámý voják si najednou vzpomněl na Memlingův obraz. Směle pronikl spolu s několika přáteli do hořícího kostela a s nasazením vlastního života obraz zachránili."

Ted' jsem přirozeně toužil slavný obraz vidět. Když jsem však příštího dne před ním stál, zapomněl jsem pro nezvyklý objev na statečného zachránce."

Obraz představuje ukřižování Pána Ježíše. Je na něm vidět vztyčení kříže. Tisní se tu žoldnéři, zvědavci, plačící ženy a pyšní kněží. Ale právě uprostřed - zrovna pod Spasitelovým křížem - je volné místo. Toto volné místo pod křížem Božího Syna stále znovu poutalo můj pohled. A najednou jsem cítil, jako by mi malíř chtěl položit otázku: "Co myslíš, kdo se má na to volné místo pod křížem postavit?"

Znal jsem odpověď: Tam se musím postavit já. Jen tak mohu dosáhnout pokoje s Bohem, jenom tak může Bůh smazat mé viny. Chci-li být v časnosti i na věčnosti blažený, pak je mé místo tady."

FEJETON

Pro snídani

Ještě v dobách, kdy jsme měli hned na rohu našeho bloku domů krámek se smíšeným zbožím, navykla jsem si tam chodit po ránu pro čerstvé pečivo k snídani. Rohlíky přece chutnají lépe čerstvé a křupavé a koblihy jsou lákavější, když je cukr na povrchu bílý a sypký, ne slepený do chuchvalců díky delšímu pobytu v igelitovém pytlíku. Kromě toho se tam dala koupit spousta dalších sladkých snídaňových dobrot. Koláčky, šátečky, loupáky a občas také opravdové cukrovinky - věnečky, větrníky, indiánky... Děti se vždycky těšily, co přinesu, někdy také hlásily, co by si k snídani přály. Vyběhla jsem i v zimě jen tak bez bundy, protože to bylo do krámku doslova pár metrů. Kdyby to tak nebylo, asi by mě ani přednosti čerstvé slad'oučké snídaně nepřesvědčily, abych se pro ně po ránu vláčela kdo ví jak daleko.

Když jsme se přestěhovali, o výhodu krámku hned na rohu jsme přišli. Ne každý blok domů má na rohu krámek se smíšeným zbožím. Když jsem šla do našeho krámku to poslední ráno a loučila se s prodavačem, věděla jsem, že v novém domě žádný podobný krámek není. A tak mi přišlo líto, že už po ránu nebudu chodit pro snídani. Přece se nebudu hnát až kdo ví kam a to jen proto, abych odtamtud přinesla čtyři či pět kousků pečiva! Škoda, ale takovéhle snídaně budou už asi minulostí.

Ten první den v novém bytě, kdy jsme se vypravili najít nějaký - jakýkoli - obchod, kde bychom sehnali něco k jídlu, jsme vyrazili do ulic a pouze matně tušili směr, kudy se dát k supermarketu, který jsem v době před stěhováním viděla označený na nějaké mapě. Při tom prvním výpadu do ulic jsme opravdu objevili supermarket a naši radost vůbec nezkalil fakt, že to vůbec nebyl ten, který jsme původně hledali. Na vyběhnutí pro snídani byl ale daleko i druhý obchod, který jsme objevili hned poté. V okolních uličkách na mě mrklo také několik večerek, tam ale čerstvé nadýchané bochánky koblih, neřku-li šátečků, nevedli.

Až nějaký ten den poté jsem objevila malý krámek na tramvajové zastávce, který

nesl nápis Pekařství. Sice nemá otevřeno i v sobotu a v neděli, jako mívával ten náš na rohu, ale zato jsem tam našla spoustu druhů našich oblíbených snídaňových sladkostí. Do tohohle pekařství musím jít sice trochu dál, než jsem bývala zvyklá po ránu chodit, ale moc daleko to taky není.

Navíc jsem zjistila, že se mi ta ranní procházka docela líbí. Nebýt výpravy pro pečivo, k nějaké chvíli, nerušené dětmi, se dopracuju nejdřív v poledne. Když takhle vyrazím ráno z domu, jsem sama. Děti má na starosti manžel a mně odpadne otravné přesvědčování dcery, že je opravdu potřeba se převléknout. Nevím, jak je to možné, ale zatímco se mnou je schopná oblékat se i déle než hodinu, manžel ji k témuž dokázal zatím vždycky přimět za tu čtvrt hodinu, co jsem venku.

Tahle čtvrť je daleko klidnější než naše bývalé působiště. Jdu po ulici a užívám si ten klid. Je květen a tak všechno kvete, začíná hrát sluníčko a mě naplňuje nádherný pocit vděčnosti. Za nový den, za nový byt, za mou rodinu, které mohu jít koupit snídani. Cestou děkuji Bohu a jsem s ním na ulici sama.

Kolem zazvoní tramvaj, sem tam někdo projde, okolo projede auto, ale to je pro mě jen kulisa. Po cestě pro snídani a zpět se s Pánem Bohem v duchu pozdravím, porozprávím a připravím se na nový den. Domů vkročím s radostí a děti s manželem si pochutnají na snídani.

Asi po třech dnech jsem si v poledne, když děti spaly, přečetla Davidův 63. žalm "Bůh silný můj Ty jsi, Tebeť hned v jitře hledám, Tebe žízní duše má..., přilnula duše má k Tobě, pravice Tvá zdržuje mne." To je ono! To prožívám -světe div se- po cestě pro snídani.

(Zasílám příspěvek k otištění v Bráně. Je už sice rok starý (nějak se mi loni nepovedlo ho odeslat), ale velmi živě se mi vybavily ty pocity z loňského května a konec konců i naše situace je loňskému květnu v něčem podobná - strávili jsme kus letošní zimy a jara v dočasném azylu u rodičů, protože náš

libeňský byt se rekonstruoval. Do Libně jsme se vrátili v půli dubna a zanedlouho na to rozkvetly zlaté deště, pak šeríky... a já zase chodím pro snídani. Takže ten příspěvek je (alespoň pro mě) stále aktuální.)

Martina Sýkorová

OZNÁMENÍ 2

Křest Olivera Potluky

S radostí oznamujeme,
že v neděli 30. dubna 2006
byl pokřtěn

Oliver

syn manželů Elišky (roz. Horákové) a Oty Potlukových

ROZHovor TRADIČNÍCH EVANGELÍKŮ S EVANGELIKÁLY

Je rozhovor možný?

Pod tímto titulem uvažuje Aleš Drápal v dubnové Bráně o tom, proč je diskuse mezi evangelikály a tradičními křesťany tak těžká. Myslím, že to vidí dobře v celku i v podrobnostech a dovede to velmi výstižně vyjádřit, díky! Zasekl jsem se jen na jeho slovech, že dialog je možný pouze "po otevřené reflexi" pocitu ohrožení, který v nás budí projevy evangelikální, případně charismatické či letniční zbožnosti. Ten pocit ohrožení rozvádí Aleš trefně, je to už začátek té reflexe neboli rozmyšlení, ke kterému vybízí.

Čemu nerozumím, to je ta myšlenka, že "až potom". Nejdříve reflexe, potom teprve dialog? Já myslím, že ten dialog běží a právě při něm se odehrává reflexe! K tomu není třeba "velkých", zásadních diskusí, ty jsou možná dokonce vedlejší, někdy i na škodu. Důležitější je společné konání a vzájemnost služby, tedy setkávání, při kterém stačí velmi málo slov, aby docházelo k porozumění, ke vzájemnému respektu a sympatiím, jež odbourávají napětí a pocit ohrožení. Tak rozumím kontaktům Růženy Černé s charismatickým sborem jejího zetě a dcery. A divil bych se, kdyby neměl o čem povídat sám Aleš ze zkušenosti rodinného setkávání Drápalů a Křivohlavých. Sám jsem byl víckrát na skupinkách, někdy spolu s Jiřinou Adamcovou, která je v adresáři uvedena jako členka skupinky scházející se u Kamila. Myslím, že i za ni mohu říct, že se ohrožení necítíme, znepokojení občas ano, ale bývá to znepokojení povzbudivé.

Aleš píše zajímavě o svých zkušenostech s dialogem na celocírkevní úrovni, které mohu jen potvrdit. Tam to jde ztuhla, pokud vůbec. Ale u nás, a náš sbor v tom není jediný, se tu a tam blýskne i na lepší časy. Odchodu Michala Jungmanna bychom se měli snažit lépe porozumět, třeba jít navštívit sbor KS, kde našel svůj nový duchovní domov, tam si vedle něj sednout (kleknout, povstat a ruce pozvednout

apod., v té atmosféře to jde samo) a prostě se radovat z toho, že jsme pořád na jedné lodi. Že nás jinakost charismatiků znepokojuje, to je dobře. Je zase znepokojuje naše jinakost, třeba jak je možné, že se dost neděsíme pekelných plamenů. Dojde-li k rozhovorům, snažme se z nich co nejvíc získat, ne "přehádat" toho druhého. Více se ptát, méně argumentovat. Není chyba odejít z rozhovoru s otevřenou otázkou pro svého faráře nebo pro některého vzdělanějšího a zkušenějšího člena sboru, kterému důvěřuji. Já na mnoho otázek odpověď neznám - a nevěřím těm, kteří znají všechny odpovědi. Protože jestli je znají, tak zřejmě neznají ty pravé otázky...

Pavel Řičan

BRANICKÝ TURISTICKÝ ODDÍL

Výlet z Čisovic do Mníšku

Poslední výlet z Čisovic do Mníšku byl moc příjemný. Ještě teď cítím vonět stromy z toho lesíka nad Mníškem a vidím ty krásné deštěm omyté vyhlídky. A pěkně se povídalo.

Lenka

V Mníšku jsme ve stacionáři DPS-DD spolu s obyvateli domova důchodců vyslechli pásmo duchovních kánonů, sborů, písní a drobných instrumentálních skladeb v podání vokálního instrumentálního souboru Gabriel. To, že soubor diriguje Rut Nývltová a že jedním ze zpěváků je i Miloš Pechar, jsme věděli. Překvapením pro nás bylo, že jsme neslyšeli jen písně Jany Meierové, ale i žalmy, které zhudebnil Miloš.

Odjezd (poznámka redakce internetové verze: na fotce je momentka z nádraží Praha - Braník)

Koncert (poznámka redakce internetové verze: na fotce je momentka z koncertu)

Květnový výlet bude v neděli 28. 5.

Sraz po bohoslužbách. Vlak nám jede už v 11,36 hod. z Braníka. Půjdeme do Jílového po svahu nad Sázavou, odkud jsou krásné pohledy na řeku i na oba Medníky.

1. máj u Slabých: Setkání branického sboru trochu jinak

Vážení, to vám povím, letos u Slabých - to byla opravdu síla. A to několikrát. Za prvé, počasí bylo tak nestálé (nebo stálé), že jsme asi všichni váhali, jestli vůbec máme vycházet z domova. Za druhé, rekordní návštěvnost konkurovala průměrné návštěvě nedělních bohoslužeb. Kvalifikovaný odhad byl alespoň 70 dětí a dospělých. A za třetí, v programu nám řekli bratři Slabý a Bruncko jak dospěli k Pánu Bohu a k církvi. Opravdu asi málokdo tušil, jak obtížné může být najít cestu z klasické evangelické rodiny.

Jiráskovi

A jak ostatní účastníci hodnotili prvomájové setkání? Tady je několik útržků z rozhovorů:

- u Saši to bylo moc fajn, máš škodu, žes tam nebyla. Dva tam svědčili "o svém obrácení" - Saša a Dušan. Bylo to mile "nesériové".

- Ještě, že se po těch zimách udělal tak krásný den. Nevím, jak bychom se všichni nacpali do chaty.
- Toník udělal báječnej guláš. Akorát by to chtělo, aby ho někdo nalejval. Takhle, když se udělala samoobsluha, zbyla na ohleduplné slušňáky jen omáčka.
- Teda, byla jsem tam poprvé, a jen jsem valila oči. To jsem nečekala - takových lidí.
- Ti mladí mě překvapili, jak se vrhli na sportování.

(poznámka redakce internetové verze: v papírové verzi následují 3 fotky z akce):

Pozorné naslouchání Sašovu povídání
Zatěžkávací zkouška zánovního ping-pongového stolu
Společný oběd

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)